

“परिकरः सहकारी स च आपिपक्षधर्मत्वादिः।”

इति सामान्यनिरुक्तौ जगदीशः ॥

(अलङ्कारविशेषः। यथा, साहित्यदर्पणे। १०। ७५।

“उक्तिविशेषणैः साभिप्रायैः परिकरो मतः ॥”

उदाहरणं यथा तत्रैव। “अङ्गराज! सेना-
पते! द्रोणोपहासिन्! कर्ण! रत्नैर्न भीमाद-
दुःशासनम् ॥”)

परिकर्ता, [कृ] पुं, (परिकरोतीति। परि + कृ
+ क्त।) अनुपपद्येते कनिष्ठविवाहस्य याजकः।
इत्युदाहृतत्वम् ॥

परिकर्म, [नृ] क्लौ, (परिक्रियते इति। परि +
कृ + मनिन्।) कुङ्कुमादिना शरीरशोभाधान-
रूपसंस्कारः। इति भरतः ॥ स्नानोद्घर्षनादि।
इति स्वामी ॥ शरीरसंस्कारमात्रम्। इत्यन्ये ॥
तत्पर्यायः। अङ्गसंस्कारः २। इत्यमरः। २।
६। १२१ ॥ प्रतिकर्म ३। इति शब्दरत्नावली ॥
(यथा कुमारे। ४। १६।

“विबुधैरसि यस्य दारुणैः

असमाप्ते परिकर्मणि स्मृतः।

तमिमं कुरु दक्षिणतरं

चरणं निर्मितरागमेहि मे ॥”)

परिकर्मा, [नृ] पुं, (परितः कर्म यस्य।) परि-
चारकः। सेवकः। इति रत्नमाला ॥

परिकर्मि, [नृ] त्रि, (परिकर्मं विद्यतेऽस्य।
परिकर्म + णिनिः।) परिकर्मा। इति हेम-
चन्द्रः ॥

परिकाङ्क्षितः, त्रि, (परिचक्ष्त्वां काङ्क्षितं अभिलाषो
येन।) तपस्वी। इति शब्दरत्नावली ॥

परिकूट, क्लौ, (परि सर्वतो भूषितं कूटम्।)
पुरद्वारकूटकम्। तत्पर्यायः। हस्तिनखः २
नगरद्वारकूटकम् ३। इति हेमचन्द्रः ॥

परिक्रमः, पुं, (परिक्रमणम्। क्रमु पादविक्षेपे +
भावे घञ्। “नौदातोपदेशस्येति” ७। ३। ३४।
इति उपधाया न वृद्धिः।) क्रौडार्थं पद्मां
गमनम्। तत्पर्यायः। विहारः २। इत्यमरः।
३। २। १६ ॥ प्रदक्षिणम्। यथा,—

वराह उवाच।

“इदम् भद्रे! महापुण्यं पृथिव्यां सर्वतो दिशम्।

परिक्रम्य यथाजानं प्रमाणागमितं शुभम् ॥

भूम्याः परिक्रमे सन्धक् प्रमाणं योजनानि च।

षष्टिकोटिसहस्राणि षष्टिकोटिशतानि च ॥

तौथान्येतानि देवाश्च तारकाश्च नभस्तले।

गणितानि समस्तानि वायुना जगदायुषा ॥

ब्रह्मणा लोमशेनैव नारदेन ध्रुवेण च।

जाम्बवता सपुत्रेण रावणेन हनूमता ॥

रुतैरनेकधा देवैः ससागरवना मही।

क्रमिता बालिना चैव बाह्यमण्डजरेखा ॥

अन्तरा भ्रमणेनैव सुग्रीवेण महात्मना।

तथा च पूर्वदेवैः पञ्चभिः पाण्डुरन्दनैः ॥

योगसिद्धेस्तथा कौशिकैर्काशेयसुखरेपि।

क्रमिता न क्रमिष्यन्ति न पूर्वे नापरे जनाः ॥

अव्यसत्त्वलोपितेः प्राणिभिश्चाव्युद्धिभिः।

मनसापि न शक्यन्ते गमनस्य च का कथा ॥

सप्तद्वीपे तु तीर्थानि भ्रमणाद् यत् फलं भवेत्।

प्राप्यते चाधिकं तस्मान्मथुरायाः परिक्रमे ॥

मथुरां समनुप्राप्य यस्तु कुर्व्यात् प्रदक्षिणम्।

प्रदक्षिणीकृता तेन सप्तद्वीपा वसुन्धरा ॥

तस्मात् सर्वप्रयत्नेन सर्वकामानभीप्सुभिः।

कर्त्तव्या मथुरां प्राप्य नरैः सन्धक् प्रदक्षिणा ॥”

इति वराहपुराणम् ॥

परिक्रमसहः, पुं, (परिक्रमं विहारं सहते इति।
सह + पचाद्यच्।) क्रागलः। इति चिकार-
शेषः ॥

परिक्रिया, क्लौ, (परिकरणम्। परि + कृ + शच्।

“रिड् श्यनिलङ्” ७। ४। २८। इति रिङ्।)

परिखानलादिना वेष्टनम्। तत्पर्यायः। परि-

सर्पः २। इत्यमरः। ३। २। २० ॥ (एकाह-

यागविशेषः। यदुक्तं आश्वलायनश्रौते। ६। ५। १२।

“सद्यस्क्रिया अनुक्रिया परिक्रिया वा स्वर्ग-

कामः ॥” “परिक्रियाप्येकाहा भवति एषामन्य-

तमेन स्वर्गकामो यजेत ॥” इति नारायणी ॥)

परिचित्, पुं, (परि सर्वतोभावेन क्षीयते हन्यते
दुरितं येन। परि + चि + क्तिप्। कलिशासन-

कर्तृत्वादस्य तथात्वम्। यद्वा, परिचीणीषु

कुरुषु क्षियति ईडे इति। तथा चोक्तं महा-

भारते। १०। १६। २—३ ॥

“विराटस्य सुतां पूर्वं क्षुधां गाक्षीवधन्वनः।

उपपन्न्य गतां दृष्ट्वा व्रतवान् ब्राह्मणोऽब्रवीत् ॥

परिचीणीषु कुरुषु पुत्रस्तव भविष्यति।

एतदस्य परिचित्त्वं गर्भस्यस्य भविष्यति ॥”)

अभिमन्युपुत्रः। तत्पर्यायः। परिचित् २ परि-

चीतः ३ परिचितः ४। इति शब्दरत्नावली ॥

(अयं पुनर्युधिष्ठिरादनन्तरं कलियुगस्यारम्भे

राजचक्रवर्त्तो आसीत्। कुरुक्षेत्रयुद्धे परि-

चीणीषु कुरुकुले अभिमन्युपत्न्या उत्तराया गर्भा-

ज्जातः। अयमेव गर्भस्यः कुड्वाश्वत्थामप्रयुक्तेन

ब्रह्मास्त्रेण निहतोऽपि पुनर्भगवतः कृपास्य

प्रभावात् जीवितं लब्धवान्। अयमेव दृष्टव्यपिणं

धर्मं नियन्तं कलिं प्रशशास। ततो गच्छति

काले एकदाऽसौ ऋगायां विहरन् क्षुधाट-

पीडितः मौनव्रतावलम्बिनः शमीकस्य सुने-

राश्रमं गत्वा प्रत्युत्तरदानपराङ्मुखस्य तस्य स्कन्धे

धनुष्कोला नृते सर्पमासज्जयामास। अनेना-

पराधनेन राजनं शमीकस्य पुत्रः ब्रह्मि नामा

तपस्वी इतः सप्तमेऽहनि तत्कदद्योऽयं नृतो

भविष्यतीत्यभिप्रवन्। एतदाकर्ण्यैव गङ्गातीरे

सुनिप्रवृत्तिभिरैश्वरनामकौर्त्तनादिकमालोचयन्

प्रायोपवेशने स्थितस्तत्कदद्यो नृतश्च। इत्ये-

तत्कथा महाभारते विस्तरतो ब्रह्म्या ॥

(कुरुपुत्रविशेषः। यथा, हरिवंशे। ३२। ६०।

“कुरोस्तु पुत्राश्चत्वारः सुधन्वा सुघनस्तथा।

परिचित्पु महाबाहुः प्रवरश्चारिमेजयः ॥

अविचित्पुत्रः। यथा, महाभारते। १। ६। ५०।

“अविचितः परिचितश्च श्रवलाश्च वीर्यवान्”)

परिचित्, त्रि, (परितः क्षियते स्म इति।
क्षिप् + क्त।) परिखादिना वेष्टितम्। तत्-
पर्यायः। निहतम् २। इत्यमरः। ३। १। ८८ ॥
सर्वतोभावेन क्षिप्युक्तश्च ॥

परिखा, क्लौ, (परितः खन्यते इति। खन् +
“अन्येष्वरपीति” ३। २। १०१। डः।)
राजधान्यादिवेष्टनखातम्। इति भरतः ॥ गड-
खाइ इति खाना इति च यस्याः प्रसिद्धिः।
तत्पर्यायः ॥ खेयम्। इत्यमरः। १। १०। २६ ॥
(यथा, मनुः। ७। १६६।

“भिन्याच्चैव तद्भागानि प्राकारपरिखास्तथा।
समवस्कन्दयेच्चैर्न रात्रौ विनासयेत्तथा ॥”)
तस्या मानं यथा,—

“प्रस्थे च परिखामानं शतहस्तं प्रशस्तकम्।

परितः श्रिविराणाच्च गम्भीरं दशहस्तकम् ॥”

सङ्केतपूर्वकश्चैव परिखाद्वारभीषितम्।

शृङ्गोरगम्यं भिन्नस्य गम्यमेव सुखेन च ॥”

इति ब्रह्मवैवर्ते श्रीकृष्णजन्मखण्डे २२ अध्यायः ॥

परिखातः, त्रि, परिसर्वतोभावेन खातः प्रथितः।

इति परिपूर्वखाधातोः कर्त्तरि क्तप्रत्यय-

नित्यम् ॥ विखातः ॥

परिगणितः, त्रि, (परिसर्वतोभावेन गणयते

स्म। परि + गण + क्त।) सर्वतोभावेन गणना-

युक्तः। यथा। “परिगणित्यतिरिक्तोऽस्य संसर्ग-

कृतविशेषो नादरणीयः परिगणनार्थक्यात् ॥”

इति जीमूतवाहनः ॥

परिगतः, त्रि, (परि + गम् + क्त।) प्राप्तः।

विस्तृतः। ज्ञातः। चैतितः। इति मेदिनी ॥

गतः। इति हेमचन्द्रः ॥ वेष्टितः। यथा,—

“अथ सवल्कलकूलकृथादिभिः

परिगतोऽज्वलदुहृतबालधिः ॥”

इति भट्टिकाव्ये। १०। १ ॥

परिग्रहा, क्लौ, (परि सर्वतोभावेन ग्रह्यते या

परि + ग्रह + कर्मणि क्यप्।) नारी। इति

शब्दचन्द्रिका ॥

परिग्रहः, पुं, (परिग्रहणमिति। परि + ग्रह +

“ग्रह वृद्धिनिष्ठिगमश्च” ३। ३। ५८। इति

अप्।) प्रतिग्रहः। (यथा, पञ्चतन्त्रे। ४। ७।

“कण्डाक्षेऽपि परिग्रहे शिथिलता यन्नादराचुम्बसे

तत्ते धूर्त्त! हृदि स्थिता प्रियतमा काचिन्ममे-

वापरा ॥”)

सैन्यपक्षाद्भागः। पत्नी। भार्या। (यथा,

रघुः। ६। १४।

“सममुकम्या सपत्नपरिग्रहा-

ननलकानलकानवर्मा पुरीम् ॥”)

परिजनः। परिवारः। आदानम्। (यथा,

रघुः। ६। ४६।

“अनुभवन्नवदोलम्बतूतसर्वं

पटुरपि प्रियकण्डजिष्टया।

अनयदासनरज्जुपरिग्रहे

सुजलताजलतामवलाकनः ॥”)

स्वीकारः। (यथा, रघुः। १८। ३८।